

உயர் எண்ணங்கள்

பெரியார்

வெளியீடு:

பெரியார் திராவிடர் கழகம்
29, இதழியலாளர் குடியிருப்பு
திருவள்ளூர் நகர், திருவான்மியூர்
சென்னை - 600 041
periyarmulakkam@yahoo.com

நூலின் பெயர்	:	உயர் எண்ணங்கள்
ஆசிரியர்	:	பெரியார்
வெளியீடு	:	பெரியார் திராவிடர் கழகம் 29, இதழியலாளர் குடியிருப்பு திருவள்ளூர் நகர், திருவான்மியூர் சென்னை - 600 041
பதிப்பு ஆண்டு	:	2007 மே
தாளின் தன்மை	:	என்.எஸ். 60 ஜி.எஸ்.எம்
அச்சு எழுத்து அளவு:	:	11 புள்ளிகள்
நூலின் அளவு	:	டெம்மி 1/8
கணினியாக்கம் & அட்டை வடிவமைப்பு: அச்சாக்கம்	:	அசுரன் ஊடகம், திண்டுக்கல் கிரியேட்டிவ் கிராபிக்ஸ், சென்னை
நூல் கிடைக்குமிடங்கள்:	:	பெரியார் படிப்பகம் பெரியார் பேருந்துநிலையம் அருகில் மேட்டூர் - 636 401
	:	பெரியார் படிப்பகம் திருவள்ளூர் பேருந்துநிலையம் அருகில் காந்திபுரம் - கோவை - 641 044
நன்கொடை	:	

1. பகுத்தறிவு

பகுத்தறிவு என்பது மனிதனுக்கு ஜீவநாடி உயிர் நாடி ஆகும். ஜீவராசிகளில் மனிதனுக்குத்தான் பகுத்தறிவு உண்டு. இதில் மனிதன் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு தாழ்ந்த நிலையில் இருக்கின்றானோ, அவ்வளவுக் கவ்வளவு காட்டுமிராண்டி என்பது பொருள்.

மனிதன் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு பகுத்தறிவில் தெளிவு பெறுகின்றானோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு பக்குவமானவன் என்பது பொருள்.

பகுத்தறிவு பெறும்படியான சாதனம், நமக்கு நீண்ட நாளாகவே தடைப்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. நம்மை அடிமைப்படுத்தி ஆதிக்கம் செலுத்திய பார்ப்பனர்கள் நாம் பகுத்தறிவு வளர்ச்சி அடைய ஓட்டாமல் தடை செய்து கொண்டே வந்துள்ளார்கள்.

தடைக்கற்கள்

மக்களிடையே பகுத்தறிவைத் தடைப்படுத்த கடவுள், மதம், சாஸ்திரம், முதலியவைகளைப் புகுத்தி நம்பும்படிச் செய்துவிட்டார்கள்.

பொதுவாகக் கடவுளைப் புகுத்தியவன், கடவுள் பக்திக்கு முதல் நிபந்தனையாகக் கடவுள் பற்றிச் சிந்திக்கக் கூடாது என்ற நிபந்தனையுடன் தான் ஏற்படுத்தினான்.

கடவுள் பஞ்சேந்திரியங்களுக்கு எட்டமுடியாத வஸ்து, அறிவுக்கு எட்டமுடியாத வஸ்து, பஞ்சேந்திரியம் என்றால் மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி இந்த அய்ந்துக்கும் கடவுள் எட்டமாட்டார்; இந்த அய்ந்தும் கொண்டு கடவுளைத் தேடவும் கூடாது என்பதாகும்.

இந்த இந்திரியங்களை எல்லாம் மீறிச் சிந்திக்க மனது என்று ஒன்று உள்ளது. இந்த மனதுக்கும் எட்டாதவர் கடவுள் என்று இத்தனை நிபந்தனைகளையும் போட்டுக் கடவுளைச் சொன்னான்.

கடவுள் என்றால் அப்படியே ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும்; எங்கே ஏன் எப்படி என்று கேட்கக் கூடாது என்று கூறிவிட்டார்கள்.

கடவுள் போலவே மதத்தைப் பற்றியும் என்ன என்று சிந்திக்கக்கூடாது; மதம் எப்போது ஏற்பட்டது - யாரால் ஏற்பட்டது என்ன ஆதாரம் என்று சிந்திக்கக்கூடாது; சிந்தித்தால் மதம் போய்விடும். எனவே, அப்படியே ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறிவிட்டார்கள்.

சாஸ்திரம்

கடவுள், மதம் போலவே சாஸ்திரத்தைப் பற்றியும் ஆராயக்கூடாது; எவன் பகுத்தறிவு கொண்டு சாஸ்திரங்களை ஆராய்கின்றானோ அவன் நரகத்திற்குப் போவான் என்றும் எழுதிவைத்துள்ளார்கள்.

எனவே, பகுத்தறிவு என்பது ஆதாரத்தைக் கொண்டு தெளிவடைவது மூடநம்பிக்கை என்பது ஆராயாமல் ஏற்றுக்கொள்வது ஆகும்.

நமது இழிநிலை, முட்டாள்தனம் மாறவேண்டுமானால், நாம் ஒன்றும் கஷ்டப்பட வேண்டியதில்லை. பகுத்தறிவினைக் கொண்டு தாராளமாகப் பல தடவை நன்கு சிந்தித்தால் ஒவ்வொன்றும் தானாகவே நழுவி விடும்.

நாத்திகம் என்றால்

நமது கொள்கை பகுத்தறிவு - பகுத்தறிவு என்றால் நாத்திகம் ஆகும்; அறிவு கொண்டு சிந்திப்பதுதான் நாத்திகமாகும்.

கடவுள், மனதுக்கும் வாக்குக்கும் எட்டாதவர் என்று கூறப்பட்டாலும் - அதுதான் உலகத்தை உண்டாக்கி நம்மை எல்லாம் நடத்துகின்றது; எல்லாவிதமான சர்வ சக்திகளும் உடையது என்று கூறப்படுகிறது.

அப்படிப்பட்ட கடவுள், நம்மைத் தவிர்த்து மற்ற உலகத்துக்கு ஒன்றுதான். ஆனால், நமக்குத்தான் ஆயிரக்கணக்கில் கடவுள்கள். நம்மைத் தவிர்த்த மற்ற உலகிற்கு, கடவுளுக்கு உருவம் இல்லை. நமது கடவுளுக்கோ பல்லாயிரக்கணக்கான உருவங்கள்.

மற்ற நாட்டுக் கடவுள்களுக்கு ஒன்றும் வேண்டியதில்லை. நமது நாட்டுக் கடவுளுக்கு மட்டும் மனிதனுக்கு வேண்டியவை எல்லாமுமே வேண்டும்.

மூடநம்பிக்கை

மற்ற நாட்டுக்காரர்கள் கடவுள் - யோக்கியம், நாணயம், ஒழுக்கம் உடையது என்று உண்டாக்கி இருக்கிறார்கள். நமது நாட்டுக் கடவுளுக்கு இந்த ஒழுக்கம், நாணயம் எதுவும் கிடையாது. மனிதரில்

கீழ்த்தரமானவனுக்கு என்னென்ன குணங்கள் இருக்குமோ அவைகள் அத்தனையும் கடவுளுக்கு ஏற்றி விட்டிருக்கிறார்கள்.

இப்படி ஏராளமாகப் பேதங்களும், நடப்புக்கு ஒவ்வாத காரியங்களும், காரியத்தில் கேடான குணங்களும் கடவுளுக்குக் கற்பித்திருக்கின்றார்கள்.

இவைகளையெல்லாம் நம்புவது தான் மூடநம்பிக்கை. நல்லவண்ணம் சிந்தித்து ஆராய்ந்து ஏற்கின்றதை ஏற்றுக்கொண்டு மற்றதைத் தள்ளுவது தான் பகுத்தறிவு

கடவுள் ஏன் ஒழிய வேண்டும்?

நாம் பகுத்தறிவு கொண்டு ஆராய்ந்து பார்த்தால், பகுத்தறிவிற்கு ஏற்ற கடவுள் இருக்கின்றதா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்த்தால் இல்லவே இல்லை.

உண்மையில் ஒரு கடவுள் இருக்குமானால் நமக்குத் தெரியாமல் இருக்கவேண்டிய அவசியம் என்ன? அந்தக் கடவுள் தாம் இருப்பதாக நமக்காவது ஏன் தெரியப்படுத்தக் கூடாது?

ஒழுங்கான கடவுள் ஏது?

நமக்கு ஒழுக்கமான கடவுளே இல்லையே; சைவ சமயத்தில் கந்தன் - முருகன் - சுப்பிரமணியன் என்று ஒரு கடவுள். அவனுக்குப் போட்டியாக வைணவத்தில் ராமன் என்று ஒரு கடவுள்.

இப்படியாகப் பல கடவுள்கள் கூறப்படுகின்றன. இந்த கந்தனைப் பற்றிய கதையும் அசிங்கம் - ஆபாசமாக இருக்கும்; ராமனைப் பற்றிய கதையும் ரொம்பவும் ஒழுக்கக் கேடாக இருக்கும். காரணம் இந்தக் கதைகள் ரொம்பக் காட்டுமிராண்டிக் காலத்தில் எழுதப்பட்டமையால் பகுத்தறிவைப் பற்றிய கவலையே இல்லை.

மக்கள் அறிவுகொண்டு சிந்தித்தல் வேண்டும். அதுவே பகுத்தறிவை வளர்க்கும். பகுத்தறிவிற்குத் தடையாக இருப்பது கடவுள், மூடநம்பிக்கை, சிந்திக்க ஒட்டாத நிலை.

சிந்தனையே அறிவு; அதுவே மனித வாழ்வை உயர்த்தும்.

2. பகுத்தறிவு - II

நம்மில் சமுதாய சீர்திருத்தத்திற்கு யார் பாடுபட்டாலும் அவர்களுக்கு பார்ப்பனர்கள் அளிக்கும் பட்டங்கள் என்னவென்றால், ராட்சதன், அரக்கன், அசுரன் என்கின்றதான பட்டங்களாகும்.

பட்டங்களின் தத்துவம்

இந்தப் பெயர்களின் தத்துவம் என்னவென்று சிந்தித்துப் பார்த்தால், இன்று இந்நாட்டில் நடந்துவரும் சமுதாயப் (பார்ப்பனர் - பார்ப்பனரல்லாதார்) போராட்டமானது, ஆயிரம் - இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே இந்தியாவில் தொடங்கி நடந்து வந்திருக்கிறது என்பது தான்.

அவதாரக் கரடி

கடவுள் (விஷ்ணு) அவதாரங்கள் என்கின்ற பார்ப்பன கற்பனைகளைப் பார்த்தால், நமது அரசர்கள் அக்காலங்களில் பார்ப்பனர் விஷயங்களில் எப்படி எப்படி நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதும், அவற்றைப் பார்ப்பனர்கள் எப்படி-எப்படிச் சமாளித்திருக்கிறார்கள் என்பதும் விளங்கும். அந்த விஷ்ணு அவதார எண்ணிக்கை 10 என்றாலும் பத்துக்கும் கதைகள் இல்லை.

அவற்றில் (1) மச்ச (2) கூர்ம (3) வராக (4) நரசிம்ம (5) வாமன, (6) பரசுராம (7) ராம, (8) பலராம, (9) கிருஷ்ண என்பவை யான ஒன்பது அவதாரங்களுக்குத்தான் கதைகள் இருக்கின்றது. பத்தாவது அவதாரம் இனிமேல் ஏற்படும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அவதார காலத்தில் இன்ன இன்ன காரியம் நடக்கும்; மக்கள் இப்படி இப்படி நடந்து கொள்வார்கள் என்பதாகக் காணப்படுகிறது.

அப்படிக் காணப்படுவதற்கேற்ப இன்று காரியங்கள் நடக்கின்றனவா?

இதுதான் தசாவதாரம்

அதாவது, இன்றைய பார்ப்பனர் - பார்ப்பனரல்லாதார் போராட்டம் தான் பத்தாவது அவதாரப்போராட்டம்; அதுதான் இன்று நடைபெறுகிறது என்பதற்கு, அந்த அவதாரங்களுக்கு எதிரிகளாக இருந்த ராட்சதர்கள் முதலிய பெயர்களை இன்று பார்ப்பனர் நமக்குச் சூட்டுவதே ஆதாரமாகும். அதாவது ராஜாஜி நம் தலைவர்களை

ராவணன், இரணியன், சூரபத்மன் என்றெல்லாம் சொல்லுவதும், அந்த ஆதாரத்தையே நமக்குக் காட்டுகிறது. அத்துடன் சத்தியமூர்த்தியும் இப்படி நம் தலைவர்களைப் பலமுறை சொல்லியிருக்கிறார்.

இந்த அவதாரங்களின் தத்துவம் என்னவென்றால், பார்ப்பனன் என்பவன், எந்ததுறையிலும், ஒழுங்காக, ஒழுக்கமாக, நாணயமாக, நேர்மையாக, உண்மையாக நடந்து கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை. தனது நலத்திற்கு எந்தத் தவறான காரியத்தையும் செய்யலாம். உயர் வாழ்வும், வெற்றியும் தான் முக்கியம் என்பதைப் பார்ப்பனர்களுக்கு படிப்பிப்பதேயாகும். இவை ஏதோ ஒரு காலத்தில் எழுதப்பட்டிருந்தாலும், இன்று பார்ப்பனர் நடப்பில் இருந்து வரும் நடத்தைகளையும் குணங்களையும் நன்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

துருவிப்பார்த்தால் விளங்கும்

இந்த நூல்கள் ஆயிரம் - இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்குமுன் எழுதப்பட்ட நூல்களாய் இருந்தாலும் அக்காலத்திலேயே பார்ப்பனர் தங்களுக்கு இருந்து வந்த எதிர்ப்புகளைச் சமாளிக்கவும், மேலால் ஏற்படக்கூடும் என்று நினைத்து முன் எச்சரிக்கையாகவும், எக்காலத்துக்கும் பொருந்துமாறு பார்ப்பன மக்களுக்கு வழிகாட்டவும் எழுதப்பட்டவைகளாகும்.

இவைகளைத் துருவிப் பார்த்தால், கவனமாக சிந்தித்தால் பார்ப்பனரின் இன்றைய நிலை என்ன? அதற்கு நாம் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பது விளங்கும்.

3. பகுத்தறிவுவாதியின் கொள்கை

பேய் இருக்கிறது என்பது எவ்வளவு பொய் சங்கதியோ அவ்வளவு பொய் சங்கதி கடவுள் இருக்கிறது என்பதும்.

தேவர்கள் என்பதும் பெரும் பொய்யேயாகும்.

மேல் உலகம் என்பதும் மகா மகா பொய்யேயாகும்.

ஏனெனில், இந்த உலகத்திலிருந்து ஆகாய மார்க்கத்தில் சுமார் மூன்று கோடி மைல் தூரத்தில் சூரியன் இருக்கிறது. அதுவரை தூரதிருஷ்டக் கண்ணாடியால் ஆகாயம் பார்க்கப்பட்டாகி விட்டது. எங்கேயும் உஷ்ணம் தவிர, எந்த உலகமும் தென்படவில்லை.

புராணம் தவிர வேறு என்ன ஆதாரம்?

இராட்சதர் என்பது சுத்தப்பொய்; ஏனென்றால், 'இராட்சதர்' 'அசுரர்' என்பவர்கள் இந்தப் பூமியில் இருந்ததாகத்தான் சொல்லப்படுகிறது. இதற்குப் பாட்டி கதைகளை, புராணங்களைத் தவிர, எந்த ஆதாரமும் இன்னமும் இல்லை.

இவர்கள் கடவுள்களுக்கு எதிரிகளாக இருந்து கொல்லப்பட்டார்கள் என்றால், கடவுளுக்கு எதிரி இருக்கமுடியுமா?

பட்சி சாஸ்திரமும் பச்சைப் பொய்யே

ஜோசியம் என்பதும் பெரும் பொய்; வெறும் ஏமாற்றுதலே ஆகும். சகுனம் பொய்.

இராகுகாலம், குளிகை, எமகண்டம், நல்லநேரம், கெட்டநேரம், எல்லாம் பொய்; பட்சி சாஸ்திரமும் பச்சை பொய்; நட்சத்திரப்பலன், கிரகப்பலன், வாரப்பலன், மாதப்பலன், வருடப்பலன் என்பவை யாவும் பொய்யே.

மந்திரம் எல்லாம் சித்தலாட்டமே

பல்லி விழும்பலன், கனவு காணும் பலன், தும்மல் பலன் எல்லாம் பொய்; கழுதை கத்துதல், ஆந்தை அலறுதல்; காக்கை கரைதல், நாய் ஊளையிடுதல் ஆகியவற்றிற்கு பலன் என்பதெல்லாம் பொய்.

மந்திரம், மந்திரத்தால் அற்புதம் செய்தல் முதலிய எல்லாம் சுத்த பித்தலாட்டம், பொய்.

எண்ணிக்கையில் மூன்று, பதின்மூன்று, எட்டு, பதினெட்டு எண்ணிக்கைகள் கெட்டவை என்பவை சுத்தப்பொய், இன்னும் இவை போன்ற அநேக காரியங்கள் மூடநம்பிக்கையின் பாற்பட்டதேயாம்.

“கடவுள்” நம்பிக்கையே காரணம்

“தெரியாத, புரியாத கடவுளை மனிதன் நம்பித் தான் ஆகவேண்டும்” என்பதான கட்டாயம் ஏற்பட்டு மனிதன் நம்ப ஆரம்பித்ததின் பலனே இவ்வளவு பொய்களையும் மனிதன் நம்பவேண்டியவனாகி விட்டான்.

நம்பினதின் பலனாக, பலன் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் கவலைப்படாமல் அவைகளுக்குத் தன்னை சரிபடுத்திக் கொள்ளுகிறான்.

பஞ்சேந்திரியங்களுக்குத் தட்டுப்படாத விஷயம், பொருள், நடப்பு எதுவானாலும் அது பொய்.

இதுதான் பகுத்தறிவுவாதியின் கொள்கை.

4. கடவுள்

உலக மாறுதலை வளர்ச்சிக்குப் பயன் படாமல் செய்வதும், மனிதனுக்கு உள்ள அறிவின் சக்தியை மனித வளர்ச்சிக்கு, கவலையற்ற வாழ்வுக்கு உதவாமல் செய்வதும் பெரிதும் கடவுள் - கடவுள் சக்தி - கடவுள் செயல் என்பவவை போன்ற முட்டாள்தனமான கருத்துக்களும் நம்பிக்கையுமேயாகும்.

கடவுள் எண்ணமோ, மனித சக்திக்கு மேம்பட்ட தெய்வீக சக்தி என்கின்ற எண்ணமோ மனிதனுக்கு இல்லாமல் இருந்திருக்குமானால், இன்று மனிதன் குறைந்தது இந்த மூவாயிரம் - நாலாயிரம் ஆண்டுகளில் அவனது அறிவின் பயனாய், சிந்தனா சக்தியின் பயனாய் 500 ஆண்டுகளாவது உயிர் வாழத்தக்க தன்மையை அடைந்திருப்பான் இறக்கை இல்லாமலேயே ஆகாயத்தில் பறக்கும் சக்தியை அடைந்திருப்பான் என்பதோடு, கவலை இல்லாமலேயே வாழும் தன்மையையும் அடைந்திருப்பான்.

சர்வ சக்தியுள்ள கடவுள் ஒன்று இருக்கிறது. எல்லாம் கடவுள் செயல் எனக்கருதும் மக்களில் யாருக்கு துக்கமும் ஏமாற்றமும், கவலையும் இல்லாமல் இருக்க முடிகிறது?

கவலையை ஒழிக்க கடவுளை ஒழி

எனவே, மனித சமுதாய வளர்ச்சிக்கும், மனித ஜீவனுக்கு துக்கமும் கலையும் இல்லாமல் இருப்பதற்கும், ‘சர்வ சக்திக் கடவுள் ஒருவர் இருக்கிறார் என்கின்ற எண்ணம் அடியோடு ஒழிந்தாக வேண்டும்.

கடவுள் இல்லை; இல்லவே இல்லை என்கின்ற கருத்தை மக்களிடையே உண்டாக்கி அவர்களுக்கு அறிவுத் தெளிவை உண்டாக்குவதைவிட உலகில் ஜீவகாருண்யத் தன்மை வேறு இல்லை என்றே சொல்லுவேன்.

மோட்சம், என்ற சொல்லுக்குப் பொருள் என்னவென்றால், “துக்கநாசம் சுக ப்ராப்தி” என்றுதான் சொல்லப்படுகிறது.

ஞானிக்கு கடவுள் இல்லை

இச்சொல்லுக்கு ஆதாரப் பூர்வமான பொருளும் இதுவாகத்தான் இருந்து வருகிறது. இந்நிலைக்கு அறிவுதான் காரணம். அதாவது,

5. கடவுள் - II

ஞானந்தான் என்றும் காணப்படுகிறது. இதனாலேயேதான், 'ஞானிக்குத் துக்கமில்லை-கவலையில்லை' என்று சொல்லப்படுவதோடு, ஞானிக்குக் கடவுளும் இல்லை; கல்லெடுப்பும் இல்லை என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

ஞானி என்றால் என்ன பொருள்? அவன் யார் என்று பார்த்தால் - ஞானமுடையவன் ஞானி; புத்தியுடையவன் புத்தன் - அறிவை உடையவன் அறிவன் என்பதாகும் இவர்களுக்கெல்லாம் கடவுள் இல்லாமல் போனதற்குக் காரணமென்ன?

கடவுள் காணாது போனதேன்?

அறிவையோ, புத்தியையோ, ஞானத்தையோ கொண்டு சிந்திப்பதாலேயே கடவுள் என்ற சொல்லே தென்படுவதற்கு இல்லாமல் போய் விடுகிறது. ஞானிக்குக் கடவுள் இல்லை என்பது மாத்திர மல்லாமல், 'துறவிக்கு கடவுள் இல்லை' என்று சொல்லப் படுகிறதல்லவா? அதன் பொருள் என்ன? துறவி என்றால் ஆசை அற்றவன். பற்று அற்றவன் என்பதுதான் பொருள். துறவிக்கு ஆக வேண்டிய காரியம் ஒன்றும் இல்லை. அவனுக்கு எதைப்பற்றியும் ஆசை இல்லை. ஆனதால், அவனுக்கு கடவுளைப் பற்றிய கவலை இல்லை என்பதோடு அவனுக்கு கடவுள் தேவையும் இல்லை; இயற்கையோடு இயைந்து கொள்ளுகிறான்.

மனிதத் தன்மைக்கு.....

எனவே, இயற்கையை நல்ல வண்ணம் உணர்ந்து கொள்ளுவது, அதற்கேற்ப தனது வாழ்வை அமைத்துக் கொள்ளும் அறிவுதான் முன் குறிப்பிட்ட ஞானமாகும் எனவே பகுத்தறிவு பெற்ற மனித சமுதாயம் 'மனிதத்தன்மை' அடைவதற்கு பகுத்தறிவுவாதியாக, அதாவது, பஞ்சேந்திரியங்களுக்கு புலப்படாத, தெரிந்துகொள்ள முடியாத விஷயங்களை அதை எவை ஆனாலும், சிந்திக்காமலும், அவற்றைப்பற்றிக் கவலைப்படாமலும் இருப்பதுதான் மனிதத் தன்மையாகும்.

மனிதனுக்குப் புகுத்தப்பட்ட (கற்பிக்கப்பட்ட) கடவுள் சர்வ சக்தியுள்ளது; எல்லாம் வல்லது; யாவுமாயிருப்பது; கடவுளன்றி அணுவும் அசையாது; கடவுளன்றி உலகில் எந்தக் காரியமும் நடவாது; யாவற்றையும் கடவுளே நடத்துகிறார் என்றெல்லாம் கடவுளைப் பற்றிக் கூறித்தான் மனிதனுக்கு கடவுள் புகுத்தப்பட்டிருக்கிறது. மனிதனும், இந்தத் தன்மைகள் சக்திகள் இருக்கின்றன என்கின்ற உண்மையோடு தான் கடவுள் நம்பிக்கைக்காரன் ஆகிறான். ஆனால் வாழ்வில் மனிதன் எந்தத் துறையிலாவது இந்தப்படி நம்பி நடந்துகொள்கிறானா?

கருத்தரிக்க கடவுளைக் கூப்பிடுவதுதானே!

மனித, மற்றும் ஜீவராசிகள் யாவும் ஆண் பெண் சேர்க்கையால் தான் சூல் ஆகிப் பிறக்கின்றன. இதில் எதுவும் எவனும் கடவுளை நம்புவதுமில்லை; கடவுளை எதிர்பார்ப்பதுமில்லை,

மனித ஜீவன் பிள்ளை பெற மருத்துவம் வேண்டியிருக்கிறது. தாய், பிள்ளைக்குப் பால் கொடுத்தாக வேண்டியிருக்கிறது; பிறகு சோறுட்ட வேண்டும். பெரியதானால் துணி வாங்கி உடுத்த வேண்டும். பள்ளிக்கு அனுப்ப வேண்டும்; உபாத்தியாயர் படிப்பு சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும்; பையன் கஷ்டப்பட்டு, கவலை கொண்டு படிக்க வேண்டும். பரீட்சையில் பையன் தேற வேண்டும்.

இப்படியாக ஒரு துறையில் இவ்வளவு வேலைகளைப் பெற்றோர் செய்தாக வேண்டும். இப்படி மனிதனுக்கு வாழ்வில் எத்தனைத் துறைகள் இருக்கின்றனவோ, அத்தனைத் துறைக்கும் பெற்றோர்களும் பிள்ளைகளும் அவரவர் முயற்சித்துப் பாடுபட்டுச் செய்தால்தான் வாழ முடிகிறது. மற்றும், மனிதன் உணவு, ஜலமலம் கழித்தல், உறங்கல், கலவி செய்தல் முதலிய சகல காரியங்களும் அவனே முயற்சித்துப் பாடுபட்டுப் பக்குவப் படுத்திக் கொண்டான் வாழ்கிறான். இப்படியே நோய் வந்தாலும் அதற்குப் பரிசாரம் அவனே செய்து கொள்ளவேண்டும். நோயின் பரிசாரத்தன்மைக்கு ஏற்ப குணமடைவது, சாவது முதலியவை மனிதனால் அல்லாமல் இவ்வளவு காரியங்களுக்கும் எவன் கடவுளை நம்பி கைகட்டிக் கொண்டிருக்கிறான்?

கடவுள் பெயரால் நாடகம்

ஆனால், வாழ்வில் எல்லா நிலையிலும் அறிவற்ற தனமாய் கடவுள் செயல், கடவுள் செயல் என்று சொல்லிக் கொண்டும், தனது

முயற்சிக்கெல்லாம் கடவுளை வேண்டுவதை போல் நடித்துக் கொண்டுமிருக்கிறான் என்பதல்லாமல், எந்த மனிதன், எந்த ஒரு சிறு காரியத்திற்குக் கடவுளை நம்பி எதிர்பார்த்துக்காத்துக் கிடக்கிறான்? நடந்து கொள்கிறான்?

எல்லாம் வெறும் சம்பிரதாயம்

மனிதனுக்கு மனிதன் கண்டால், “வாங்க - வாங்க சௌக்கியமா?” என்று கேட்பது போலும், “மகராசியாய் நீடுழி வாழவேண்டும்” என்று ஆசி கூறுவதும் போலும், தொட்டதற்கெல்லாம் “கடவுள் செயல்” என்கின்ற சொல் ஒரு சம்பிரதாயச் சொல்லாக ஆகிவிட்டது. அதேமாதிரி தான் மனிதன் கோவிலுக்குப் போவதும், கும்பிடுவதும் இதுவும் ஒரு பழக்கத்தில் - சம்பிரதாயத்தில் பட்டு விட்டது.

அப்படியேதான் கோவிலுக்குப் போகும் போது தேங்காய், பழம் மற்ற ஆராதனை முதலியவையும் ஏற்பட்டுவிட்டன. சாமிக்கு வைக்கும் ‘நைவேத்தியம்’, ‘ஆராதனை’ப் பொருள்கள் சாமி சாப்பிடுகிறது என்றோ, சாமிக்குப் பயன்படுகிறதென்றோ எந்த அறிவாளியாவது, மடையனாவது சொல்ல முடியுமா?

சாமிக்கு என்ன இருக்கிறது?

அப்படியேதான் சாமிக்கு உருவங்கள் கற்பிக்கப்பட்டவையும், சாமிக்கு உருவம் உண்டு என்று சாமியைக் கற்பித்தவன் சொல்லவே இல்லையே. குணம் இல்லை; பிறப்பு இல்லை; ஆதி இல்லை - அந்தம் இல்லை-இல்லை-இல்லை என்று சொன்னானே தவிர, சாமிக்கு ஏதாவது இருக்கிறது என்று எவன் சொன்னான்? இப்படி இருக்க, பிறகு எப்படி சாமி (கடவுள்) மனிதனைப் போல நன்மை செய்தவர்களுக்கு நல்லது செய்வான் - கெட்டது செய்தவர்களுக்குத் தண்டனை கொடுப்பான்?

பிரார்த்தனை செய்தவர்களுக்கு நல்லது செய்வான் - செய்யாதவர்களைக் கவனிக்க மாட்டான் என்பதும், பாவம், புண்ணியம் என்பதும் (கடவுள்) மன்னிப்பு என்பதும், இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் - எப்படி கடவுளுடன் சம்பந்தப்படுத்தப்பட்டது? மற்றும் உருவமே இல்லாதவனுக்கு மனித உருவம்; வேண்டுதலே இல்லாதவனுக்கு பெண்டாட்டி - வைப்பாட்டி - பிள்ளை - நகை கல்யாணம் முதலிய இவை எப்படி ஏற்பட்டன?

கருணைவான் கையில் கத்தி ஏன்?

கருணைசாலி - யாரையும் காப்பாற்றும் உதார குணசாலி என்பவனுக்கு கத்தி, வேல், வில், சக்கரம், மழு இவை எதற்கு? மற்றும் அவனை மோட்சத்தில் வைத்தான்; இவனை நரகத்தில் வைத்தான் - இதெல்லாம் எதற்காகச் சொல்வது?

மற்றும், கடவுள் ஒழுக்க சீலன் என்று சொல்லிவிட்டு “அவன் பெண்டாட்டியைக் கெடுத்தான்”, “இவன் பெண்டாட்டியைப் பலாத்காரம் செய்து ஏமாற்றிக் கெடுத்தான்” இரண்டு பெண்டாட்டி மூன்று பெண்டாட்டி - ஆயிரம் பெண்டாட்டி - பல்லாயிரம் பெண்களிடம் சுகம் அனுபவித்தான்” என்பதெல்லாம் எதற்கு?

அறிவும் தெளிவும் பக்தனுக்கு வேண்டாமா?

இவை மனிதனுக்கு உள்ள கடவுள் நம்பிக்கையைக் காட்டுகிறதா? மனிதன் கடவுள் நம்பிக்கையால் சுத்த காட்டுமிராண்டி ஆகிவிட்டான் - ஆகிவருகிறான் என்பதைக் காட்டுகிறதா? இவற்றைக் கடவுள் பிரசாரர்கள் உணரவேண்டும் கடவுள் நம்பிக்கை இருந்தால், மானம், வெட்கம், அறிவு, தெளிவு இருக்கக் கூடாது என்பது நிபந்தனையா?

6. கடவுள் - III

மதத்தின் பேரால் (ஏன் - கடவுளின் பேரால் என்றும் சொல்லலாம்) உலகில் உள்ள எல்லா மக்களும், எல்லா நாட்டிலும், மதங்களின் அவ்வக் காலங்களின்போது காட்டுமிராண்டிகளாய், மூடநம்பிக்கைக் காரர்களாய், சிந்தனையற்ற முட்டாள்களாகவே இருந்திருக்கிறார்கள்.

ஆரியவேதம் ஒரு கற்பனைக்கோர்வை

ஆரியர்கள், அவர்கள் இனத்தார்களான மேல்நாட்டார்களை எடுத்துக் கொண்டாலும் கடவுள் -மதம் விஷயமாக இன்று அவர்களும் நாமும் பங்கு கொள்ளும் எந்தக் கருத்தும் சுமார் நாலாயிரம் அல்லது 5 ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குமுன் அவைகளுக்கென்றே சொல்லும் படியான சொற்கள் இருந்ததாகவும் தெரியவில்லை. நாலாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக என்று சொல்லும் படியான காலத்தில் ஏற்பட்ட ஆரிய வேதம் என்னும் கற்பனைக் கோர்வைகளிலும், கடவுளைப் பற்றியோ மதத்தைப் பற்றியோ இன்று குறிப்பிடுவதைப் போன்ற சொற்களைக் காணவும் முடியவில்லை.

வேதம் என்பதில் காணப்படும் ஏதாவது “கடவுள் தத்துவம்” கூட வேதத்துக்கு வியாக்கியானம் செய்தவர்களான சங்கரர், ராமானுஜர், மாத்துவர் முதலிய மத குருமார் என்பவர்கள் தனித்தனியாக அவரவர்களுக்கென்று செய்துகொண்ட வியாக்கியானங்கள் கூட கடவுளைப்பற்றி ஒன்றுக்கொன்று பொருந்தாத வகையில் உள்ளன. அந்தக் கருத்து வேற்றுமைகள் தான் இன்று சங்கர - ராமானுஜ - மாத்துவ மதங்களாக உருப்பெற்றிருக்கின்றன.

இவர்கள் மூவர் அல்லாத ஒரு பொது மனிதன் வேதத்திற்கு இன்று வியாக்கியானம் செய்வதானால், வேதத்தில் கடவுளைக் காட்டவோ, காணவோ முடியாது.

பஞ்சப்பூதக் கடவுள்கள்

வேதத்தில் பஞ்சப்பூதங்களைத்தான் காணலாம். ஆனால், அந்தப் பூதங்களுக்கு அக்கால காட்டுமிராண்டி மவுடிகத்திற்கு ஏற்ப ஒவ்வொரு எஜமானர்களை ஏற்படுத்தி, பிறகு அவர்களே அவைகளாக ஆக்கப்பட்டு. அதனால் அவர்கள் தேவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். இந்திர தேவன், வாயுதேவன், வருணதேவன், அக்னிதேவன், பூமி தேவன், என்று - இவை முறையே ஆகாயம், வாயு, அப்பு, தேயு,

பிருதிவி என்கின்றவையான பஞ்சப்பூதங்களைக் குறிப்பிடுபவையாகும். இவைகளைச் சேர்த்து வைக்கும் இயற்கைக்குப் பலவாறு பெயரிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இவ்வைந்தின் கூட்டினால் ஏற்பட்ட உலகைத்தான் பிரபஞ்சம் என்று பெயரிட்டு அழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மானமும் போனதே!

ஆகவே, இன்று மதம் - கடவுள் 100க்கு 97பேரான இந்து பாமர, பண்டித பணக்கார மக்களை என்ன செய்திருக்கிறது - எப்படி நடத்துகிறது - என்பதைப்பற்றி எவருக்குமே கவலை இல்லை என்பதுடன், மானமும் இல்லாமல் செய்துவிட்டதைச் சிந்திக்க வேண்டாமா?

7. கடவுள் பக்தி

உலகில் மனிதனுக்குத்தான் கடவுள் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதே ஒழிய மற்ற ஜீவராசிகளுக்கு புல், பூண்டு தாவரங்களுக்கும் கடவுள் என்கிற உணர்ச்சியே கிடையாது. ஆனால் அவையெல்லாம் மனிதர்களைப் போலவே தோன்றி வாழ்ந்து செயல்பட்டு அழிந்து மாய்ந்து போகின்றன.

இதில் எவ்வித மாறுதலும் காண முடிவதில்லை.

பிறவியில் இயற்கையாய் உள்ள பேதங்களின் சிறு மாறுதல்களின் அடிப்படையில் பேதங்களின் அடிப்படையிலும் பேதங்களைக் காண்பதற்கில்லை.

ஜீவ நூல் - ஜீவ ஆராய்ச்சி வல்லுநர்கள் ஆதியில் அதாவது, உலகம் தோன்றிய காலத்தில் மனிதனும் மற்ற மிருக ஜீவப்பிராணிகளும் ஒன்றுபோலவேதான் நடந்து வந்ததெனக் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

மனிதனுக்கு மற்ற ஜீவராசிகளைவிட அறிவுத் துறையில் சிறிது மாற்றம் இயற்கையில் இருந்துவருகிற காரணத்தால் மனிதனுக்கு ஆசைப்பெருக்கெடுத்து - வாழ்க்கையின் பெருங்கவலைக்கு ஆளாகி, அதனால் துக்க சுகத்திற்கும் ஆளாகி உழலுகிறான். ஆசையும், மடமையும் சேர்ந்தே மனிதனுக்கு கடவுள் கற்பிக்கப்பட்டு - புகுத்தப்பட்டு அறிவின் பயனைக் கெடுத்துக் கொண்டு கவலைக்கும் துக்க சுகத்திற்கும் ஆளாகி அழிகிறான்.

கடவுள் புகுத்தப்படாமலிருந்தால்....?

மனித சமுதாயத்தில் கடவுள் கற்பனை புகுத்தப்படாமலிருந்தால் மனிதர் நிலைமை இன்று வேறாக இருந்திருக்கும்.

அதாவது கவலையற்ற, துக்கமற்ற, வாழ்வு வாழும்படியான நிலைமையை மனிதன் எய்தியிருப்பான்.

இன்று கவலையும் துக்கமும் இல்லாத மனிதனைக் காண்பதே அரிதாக இருக்கிறது. எந்த உயர்நிலையில் இருப்பவனுக்கும் கவலையும் துக்கமும் குடிகொண்டிருக்கிறது. கடவுள் எண்ணத்தை

ஒழித்தவர்களுக்குக் கடவுள் இல்லை. எல்லாம் இயற்கை என எண்ணியிருப்பவர்களுக்கு துக்கம் கவலை இல்லாமலிருக்கலாம். அப்படிப்பட்டவர்களைத்தான் ஞானிகள் முற்றுந்துறந்த மெய்ஞ் ஞானிகள் என்று சொல்லுவார்கள். அந்த நிலையை மனிதன் எய்துவது எளிதல்ல.

மோட்சமும் முக்தியும்

மோட்சம் என்ற சொல்லுக்கும், முக்தி என்ற சொல்லுக்கும் உண்மையான கருத்து (பொருள்) கவலையற்ற தன்மை; துக்கமற்ற தன்மை என்றுதான் பொருள். மோட்சம் (அல்லது முக்தி) - துக்க நாசம்; இந்த நிலை கடவுள் (ஒருவர் அல்லது பலர்) இருக்கிறார் எனும் எண்ணமுடையவனுக்கு என்றுமே தோன்றாது.

கடவுளும் - கவலையும்

எவ்வளக்கெவ்வளவு கடவுள் கருத்து ஆழமாகப் பதிகிறதோ - உடைத்தானவனாய் இருக்கிறானோ அவன் ஆயுள் பரியந்தம் துக்கமும் கவலையுங் கொண்டவனாகத்தான் இருப்பான்; பேராசைக்காரனாய்த் தான் இருப்பான்.

பொதுவாகவே இன்றும் பார்ப்போமானால், கடவுள் பக்தன்-கடவுளை வணங்குகிறவன் அவன் முட்டாளானாலும் அறிவாளி ஆனாலும் எதற்காக வணங்குகிறான்? ஒரு வேண்டுகோளின் மீது -அல்லது எதையாகிலும் எதிர்பார்த்துத்தானே!

ஏதாவது ஒன்றைவேண்டித்தானே! பக்தி, வணக்கம், பூசை, தொழுகை, பிரார்த்தனை எல்லாம் இதன் அடிப்படைதானே!

மனிதனிடம் கடவுள் நம்பிக்கை, கடவுள் பக்தி இருப்ப தெல்லாம் ஆசை காரணம்தானே ஒழிய, மனிதனை ஒழுக்க முடையவர்களாக்கவோ, மற்றவர்களுக்கு பயன்படும்படிச் செய்யவோ அல்ல.

8. கடவுள் - IV

தேவர்கள் என்றும், பல தெய்வங்கள் என்றும், அவற்றின் அவதாரமென்றும்-உருவமென்றும், அதற்காக மதமென்றும்-சமயமென்றும் - மதாச்சாரியார்களென்றும் - சமயாச்சாரியார்களென்றும் - கட்டியழுப்பவர்கள். ஒன்று - பகுத்தறிவில்லாதவர்களாகவாவது அல்லது, வயிற்றுப் பிழைப்பிற்குப் புறப்பட்ட புரட்டர்களாகவாவது இருக்க வேண்டும்.

விசாரமற்றவர்கள் - ஞானமற்றவர்கள்

அதுபோலவே, சிவன் என்றோ, பிரம்மா என்றோ, அல்லது ஒரு ஆசாமி என்றோ, அல்லது ஒரு உருவமென்றோ, கொள்வதும் உண்மை ஞானமற்றவர்களின் கொள்கை ஆகும்.

ஆதலால், உலகத் தோற்றமும் அதில் நடைபெறும் உற்பத்தி, வாழ்விப்பு, அழிப்பு என்பவையான மூவகைத் தன்மைகளையும் மேற்படி சாமிகளோ, - ஆசாமிகளோ, ஒவ்வொரு தன்மையை ஒவ்வொரு ஆசாமி நடத்துகிறான் என்றோ, அல்லது ஒவ்வொரு தன்மைக்கு ஒவ்வொரு ஆசாமி பொறுப்பாளியாய் இருக்கிறான் என்றோ நினைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களை விசார ஞானமற்றவர்கள் என்றே சொல்ல வேண்டும்.

கடவுளுக்கு வைப்பாட்டி

அந்தக் கடவுள் என்பவற்றிற்கு கண், மூக்கு, வாய், கால், கை, தலை, பெயர், ஆண்-பெண் தன்மை, பெண்சாதி - புருஷன், வைப்பாட்டி - தாசி, குழந்தை - குட்டி, தாய் - தகப்பன் முதலானவற்றைக் கற்பித்து அவற்றிடத்தில் பக்தி செய்ய வேண்டுமென்றும், அவற்றிற்குக் கோவில் கட்டி, சும்பாபிஷேகம் செய்து தினம் பலவேளை பாலாபிஷேகம், படைப்பு, பூஜை முதலியன செய்யவேண்டுமென்றும், அச்சாமிகளுக்குக் கல்யாணம் முதலியவற்றைச் செய்வதோடு - அந்தக் கடவுள் அப்படிச் செய்தார் - இந்த கடவுள் இப்படிச் செய்தார் என்பதான 'திருவிளையாடல்கள்' முதலியவை செய்து காட்ட வருடா வருடம் உற்சவம் செய்ய வேண்டுமென்றும், அக்கடவுள்களின் பெருமையைப் பற்றியும் திருவிளையாடல்கள் பற்றியும், 'திருமுறை'யாகப் - 'பிரபந்த'மாகப் பாட வேண்டுமென்றும், அவற்றை அப்படிப்பட்ட கடவுள்களுக்கு ஆதாரமாகக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் -

இவை போன்ற இன்னும் பல செய்தால் அக்கடவுள்கள் நமது இச்சைகளை நிறைவேற்றுவார்கள் என்றும், மற்றும் நாம் செய்த - செய்கின்ற - செய்யப் போகின்ற எவ்வித அக்கிரமங்களையும், அயோக்கியத்தனங்களையும், கொடுமைகளையும் மன்னிப்பார் என்றும் சொல்லப்படுபவை - மூடநம்பிக்கை - வயிற்றுப் பிழைப்பு - சுயநலப் பிரச்சாரமே

சுரண்டிகளின் புரட்டு

நாட்டில் பார்ப்பன ஆதிக்கத்திற்கும் மக்களை மக்கள் ஏமாற்றிக் கொடுமைப்படுத்துவதற்கும், மற்ற நாட்டார்கள் போல் நம் நாட்டு மக்களுக்கு பகுத்தறிவு விசாலப்படாமல் இருப்பதற்கும், மக்களின் ஒழுக்கங்குன்றி, மக்களிடத்தில் மக்களுக்கு அன்பும், உபகாரமும் இல்லாமல் இருப்பதற்கும், கடவுள் என்பதும், அதன் சமயமும், சமயாச்சாரியார்கள் என்பவர்களும் அவர்களது பாடல்களும் நெறிகளுமே காரணம். கடவுள் - மதமூட நம்பிக்கைகள் ஒழியச் செய்யும் காரியத்தை நாத்திகமென்றும், பாப காரியமென்றும் கூறுவது பகுத்தறிவற்ற பாமர மக்களை ஏமாற்றிச் சுரண்டிப் பிழைப்பவர்களின் சுயநலப் புரட்டே ஆகும்.

9. மதம்

இந்து மதம் என்பதும், தீண்டாமை என்பதும் ஒரே பொருளை உடையதாகுமே தவிர இரண்டும் வேறு வேறு அல்ல என்பதை நம் மக்கள் உணர வேண்டுகிறேன்.

தீண்டாமை என்பதே சாதி காரணமாக ஏற்பட்டதே தவிர, அதற்கு வேறு காரணமோ, ஆதாரமோ, இல்லை.

தீண்டாமை என்பது ஒரு சாதியானை மற்றொரு சாதியான் (மனிதனுக்கு மனிதன்) தொடக் கூடாது என்பதற்குத்தான் நாம் பயன்படுத்துகிறோமே ஒழிய மற்றெதற்கு பிரஸ்தாப தீண்டாமையைப் பயன்படுத்துகிறோம்? அதுவும் அப்படிப் பயன்படுத்துவதும் இந்துக்கள் என்னும் இந்து மதத்தாருக்குள் இருந்து வருகிறதே - நடந்துவருகிறதே ஒழிய, மற்ற யாருக்குள் இருந்துவருகிறதே?

சிந்தித்தால் விளங்கும்

ஆகவே, தீண்டாமை இந்து மதத்தின் காரணமாக, இந்துக்கள் என்பவர்களுக்குள் மாத்திரம் சாதி காரணமாக மேல்சாதி என்பவர்களுக்கும், கீழ்சாதி என்பவர்களுக்கும் மாத்திரம் சாதி காரணமாக இருந்து வரும் காரியமே தவிர, தீண்டாமை மதத்திற்கும், சாதிக்கும் அப்பாற்பட்டதல்ல என்பதை மக்கள் நல்ல வண்ணம் சிந்தித்துப் பார்த்தால் விளங்காமல் போகாது.

ஆகவே, சாதியை வைத்துக்கொண்டு தீண்டாமை ஒழிய வேண்டும் என்பதும், இந்து மதத்தை வைத்துக் கொண்டு தீண்டாமை போக வேண்டுமென்பதும் மாபெரும் முட்டாள்தனமாகுமே தவிர, சிறிதும் அறிவுடமையாகாது என்பது எனது கருத்து.

நமது வாழ்வில் சாதியும், மதமும் இன்று பார்ப்பானிடமும், கோயிலினிடமும், அதாவது “பிராமணர்களிடமும் கடவுளிடமு”ந்தான் இருந்து வருவதை நல்ல வண்ணம் உணருகிறோம். அதாவது, கடவுளால் தான் நாம் இந்துவாகிறோம். பார்ப்பானால்தான் நாம் சூத்திரனாகிறோம்.

நாம் ஒரு இந்து என்றால், நமக்கு நாம் கண்ணால் பார்க்க முடியாத காதால் கேட்க முடியாத வேதம், சாஸ்திரம் ஆகியவைகளையும் - நம்மை இழிமகனாக்கும் தர்மங்களையும், பிரம்மா, விஷ்ணு, சிவன் இவர்கள் மனைவிகளாக சரஸ்வதி, லட்சுமி

பார்வதிகளையும், மகான்களையும், அவதாரங்களாகிய கந்தன் - கணபதி, ராமன் - கிருஷ்ணர்களையும், தேவர்களாகிய இந்திரன் முதலியவர்களையும், இவர்களது நடத்தைகளையும் இவற்றைக் குறிக்கும் புராணங்கள், இதிகாசங்கள் நெற்றிக்குறிகள் முதலியவைகளையும் நம்பியாக வேண்டும்.

கயிறு திரிப்புக் கதைகள்

இவ்வளவுதானா! மற்றும் பாகவதம், விஷ்ணு புராணம், பக்த விஜயம், பெரிய புராணம், ஆழ்வார்கள் நாயன்மார்கள் கதைகளையும் நம்பியாக வேண்டும். பிறகு மாரி, காளிகளையும் எல்லா கோவில் குள தீர்த்தங்களையும் நம்பியாக வேண்டியதோடு, மற்றும் ஜோசியம், ஜாதகம், கைரேகை, சாமுத்திரிகாலட்சணம், நாள், காலம், நேரம், முகூர்த்தம், சகுனம், பல்லி விழுதல், பல்லி சொல்லுதல், பேய் - பூதம், மந்திரம் - சாந்தி கழித்தல், சூரியன் கதை, கிரகணக் கதை முதலியவைகளையும் நம்ப வேண்டும்.

இவற்றில் எதை நம்பாவிட்டாலும் நாம் இந்துவாக மாட்டோம். இந்த நிலையில் உள்ள இந்துவும் சூத்திரனுமாகிய நாம் தீண்டாமை ஒழிய வேண்டுமென்று சொன்னால், அதில் சாதியோ சாத்திர அறிவோ இருக்கிறது என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்?

இந்து மதமல்ல; பார்ப்பன மதம்!

ஆகவே, மானமுள்ள அருமைத் தமிழ் மக்களே!

நமக்கு உண்மையில் தீண்டாமையென்னும் சாதிக் கேடும் இழிவும் நீங்க வேண்டுமானால், ‘இந்து’ மதத்தை விட்டு நீங்கியாக வேண்டும். இந்து மதம் என்பதாக ஒரு மதம் இல்லை என்பதோடு அதற்கு ஆதாரமும் இல்லை.

இந்து மதம், இந்து சட்டம், இந்து ஆட்சி என்பவையெல்லாம் பார்ப்பன மதம், பார்ப்பன சட்டம், பார்ப்பன ஆட்சியே ஆகுமெயல்லாமல் - தமிழ்நாட்டில் தமிழனுக்கு என்று சூத்திரன் - தீண்டப் படாதவன் என்பதைத் தவிர வேறு எந்த உரிமையும் கிடையாது; மாற்றமடையவும் முடியாது.

எது வேண்டும்?

ஆகவே, தமிழன் தனக்கு, இந்த மதம் வேண்டுமா, சூத்திரப் பட்டமும் தீண்டாமையும் ஒழிய வேண்டுமா என்பதைப் பற்றி

அறிவோடு, மானத்தோடு, நல்ல வண்ணம் சிந்தித்து, முடிவெடுத்துக் கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும்.

மானம் பெறுவதும், ஈனசாதித்தனம் ஒழிவது அவசியம் எனப்பட்டால் -

முதலாவதாக, நெற்றிக் குறியினை ஒழித்துத் தள்ளுங்கள்.

இரண்டாவதாக, கோவிலுக்குப் போவதை நிறுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

மூன்றாவதாக, இந்து மதப் பண்டிகையையும் கொண்டாடாதீர்கள்.

பார்ப்பானை பிராமணன் என்று சொல்லாதீர்கள்.

10. மதம் - II

உலகில் இந்துக்கள் (இந்தியர்கள்) பரம முட்டாள்களாகக் கருதப்படுகிறவர்கள் ஆவார்கள். இதற்கு காரணம், அவர்களது மதமும், கடவுள்களும், சாதிகளும் தான்.

உலகில் மற்ற நாடுகளில் கடவுளுக்காக மதங்கள் இருக்கின்றன. இந்தியாவில் இந்துக்களுக்காக, மதத்திற்காகக் கடவுள்கள் இருக்கின்றன.

உலகத்தின் மற்ற இடங்களில் கடவுள் அல்லது மதத்திற்காக சாதிகள் இருக்கின்றன! இந்தியாவில் சாதிகளுக்காகவே கடவுள்கள் - மதங்கள் இருக்கின்றன.

முட்டாளாக்க மதம்

நமது நாட்டில் மனிதனை முட்டாள் (மூட நம்பிக்கைக் காரனாக) ஆக்கவே கடவுள், மதம் இருக்கின்றன. மக்களை வேறு வேறாகப் பிரிக்கவே கடவுள், மதம் இருக்கின்றன. மனிதனுக்கு மனிதன் வெறுப்பும் வேற்றுமையும் உண்டாக்கவே கடவுள், மதம், சாதி இருக்கின்றன.

தாளம் போடும் ஆட்சி

மற்றொரு குறிப்பிடத்தக்க விஷயம் என்னவென்றால், நமது நாட்டில் (இந்தியாவில்) மேற்கண்ட தன்மைகளைக் காப்பதையே மூலாதார உரிமையாகக் கொண்ட ஆட்சி (அரசும் - அரசியல் சட்டமும்) இருக்கிறது.

அதிலும் விசேஷமாகக் குறிப்பிடத்தக்கது என்னவென்றால், இப்படிப்பட்ட ஆட்சித் தலைவராக, இத்தன்மைகளைக் காப்பாற்ற வேண்டிய அவசியமுள்ள, இவற்றால் தனிப்பட்ட நன்மை அடைபவர்களே ஆட்சித் தலைமையாளர்களாக இருந்து வருகிறார்கள்.

மதங்கள் ஒழிய

இன்றைய நிலைமையில் இந்தியாவில் பெரும் புரட்சி ஏற்பட்டு, அரசியல் சட்டம் கொளுத்தப்பட்டு வேறு உண்மையான சமதர்ம ஆட்சி ஏற்பட்டால் ஒழிய, இந்நாட்டில் இன்று இருந்துவரும்

மேற்கண்ட கடவுள்கள் மதங்கள், சாதிகள் சம்மந்தமான இழிவுகளும் பேதங்களும் ஒழியாது; ஒழியச் செய்ய முடியாது.

நஷ்டப்பட்டவன் - கஷ்டப்பட்டவன்

அரசியலின் பேரால் தங்கள் வாழ்வை நிறுவிக் கொண்ட மக்களுக்கு மானம், வெட்கம், இழிவு என்பது தோன்றாது. நான் அரசியல் மதத்துறையின் பேரால் அயோக்கிய, மூட, சுயநல மக்களால் வெறுக்கப்பட்டவன்; துன்பப்பட்டவன்; நட்டப்பட்டவன்; மானத்தையும் பறிகொடுத்தவன்; மந்திரிப் பதவியை உதறித் தள்ளியவன்.

11. ஹிந்து மதம் (நாம் ஹிந்துக்களா?)

ஹிந்துமதம் என்பதும், ஹிந்துமத சம்பந்தமான சாஸ்திரங்கள், கடவுள்கள், கடவுள் கதைகள், நடத்தைகள் முதலியவைகள் எல்லாம் தமிழனுக்கோ, தமிழ்நாட்டிற்கோ சம்பந்தப்பட்டதல்ல; சிறிதளவும் சம்பந்தப்பட்டதல்ல. அவை யாவும் எந்தத் தமிழனாலும் ஏற்பட்டவையுமல்ல; அவற்றுள் எவையும் எதுவும் தமிழ்மொழியில் தமிழ்நாட்டில் செய்யப்பட்டவையுமல்ல.

இவை யாவும் அந்நிய மொழியாகிய வட மொழியிலும், தமிழன் - தமிழ் நாட்டினன் அல்லாதவனான அந்நியன் மொழியாகிய ஆரிய மொழியிலும் வட நாட்டானான ஆரியனாலுமே ஏற்படுத்தப்பட்டவை, செய்யப்பட்டவையுமே ஆகும்.

ஆரியன் இங்கே வந்து 'அய்யர்' ஆனான்

அது போலவேதான் ஜாதி என்பதும், ஜாதி முறை என்பதும், ஜாதி அமைப்பு என்பதும், தமிழ்நாட்டிற்கோ தமிழர் சமுதாயத்திற்கோ ஏற்றதுமல்ல; தமிழ் பழக்க வழக்கங்களுக்கு, தமிழர் வாழ்விற்கு ஏற்றவையுமல்ல; ஏனென்றால், இவை யாவும் யாவற்றுக்கும் ஏற்பட்ட நடப்பு எதுவும் தமிழ்மொழியில்லை என்பதோடு, தமிழர் சமுதாயத்தில் இருந்தவையுமல்ல; தமிழரால் உண்டாக்கப்பட்டவையுமல்ல.

ஜாதியானது, எப்படி வெள்ளைக்காரன் நம் நாட்டுக்கு வந்து “துரை” ஆனானோ - முஸ்லீம் எப்படி நம் நாட்டுக்கு வந்து, “சாயபு” ஆனானோ - அதுபோல் ஆரியன் நம் நாட்டுக்கு வந்து “அய்யர்” ஆனான்; “பிராமணன்” ஆனான்; “பிராமணாள்” ஆனான்.

பார்ப்பானைப்போல வேதத்தைத் தொட்டாலும் தீட்டு

பார்ப்பானுக்குக் குறிப்புப் பெயர் வேதியன் என்பதாகும். வேதியன் என்றால், வேதத்திற்கு உடையவன் என்பதுதான் பொருள். அந்த வேதம் எந்த விதத்திலும் தமிழர்களுக்குச் சம்பந்தப்பட்டதல்ல; தமிழர்களுக்கு உரியதுமல்ல; தமிழுமல்ல; தமிழரால் ஆக்கப்பட்டது மல்ல.

எப்படி ஆரியன் (பார்ப்பான்) கடவுள், தமிழன் தொட்டால் தீட்டு ஆகிவிடும் - கெட்டுப்போகும் என்று சொல்லப்படுகிறதோ, அதுபோலவே வேதமும் தமிழன் தொட்டாலும், அதைப் படித்தாலும்,

காதில் கேட்டாலும் கெட்டுவிடும். பார்ப்பான அல்லாதவன் பார்த்து கேட்டுவிட்டால், அவன் குருடனாக ஆக வேண்டும் - செவிடனாக ஆகவேண்டும் என்பது பார்ப்பனர் நிபந்தனை ஆகும்.

இதையேதான் சற்றேறக்குறைய பார்ப்பன ஆதாரங்களாகிய சாஸ்திர - தர்ம சாஸ்திர - புராணங்களுக்குமே பார்ப்பனர் நிபந்தனை விதித்து இருக்கிறார்கள். இவைகள்தான் இந்துமத தர்மம் ஆகவும் - இந்து மதக் கொள்கை ஆகவும் இன்றும் தமிழ்நாட்டில் நடப்பில் இருந்துவருவதுமாகும்; இவைதான் இந்துமதத் தர்மமும் ஆகும்.

நமது மதமாயிருந்தால் நாம் ஏன் ஈனஜாதீ

இவற்றிற்குக் கட்டுப்பட்டவன்தான் - இந்த நிபந்தனையை ஏற்றவன்தான் ஹிந்து ஆவான். தமிழ் நாட்டாரே! தமிழ் சமுதாயத்தாரே! தமிழர்களே இப்பொழுது சிந்தியுங்கள்.

நாம் ஹிந்துக்களா? ஹிந்து மதத்தவர்களா? ஹிந்து மதத்திற்கு உரிய கடவுள், மத வேத சாஸ்திர புராண இதிகாச தர்மங்கள், ஜாதிமுறைகள், அமைப்புகள் - இவை சம்பந்தமான கோயில் குளம், அவற்றின் கதைகள் - நடப்புகள் நமக்குச் சம்பந்தப்பட்டவைகளா என்று சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

ஹிந்துமதம் நமது மதமாயிருந்தால், அதில் நாம் நம்மை ஈன ஜாதி - இழிபிறவி - நாலாம் ஜாதி - சூத்திரன் பார்ப்பானின் அடிமை - பார்ப்பானின் தாசி மக்கள் - நமது பெண்கள் பார்ப்பானுக்குத் தாசிகளாக இருக்கத் தக்கவர்கள் என்று எழுதிவைத்துக் கொண்டிருக்க முடியுமா?

‘ஹிந்து’ என்ற சொல் ‘சிந்து’ விலிருந்து வந்தது

நிற்க. ஹிந்து என்றோ - இந்துமதம் என்றோ - இந்தியா என்றோ ஆரியர்களின் எந்த ஆதாரத்திலும் ஒரு இடத்திலாவது - ஒரு சொல்லாவது இல்லவே இல்லை. மத ஆதாரங்களில் காணப்படுவதெல்லாம் பாரத தேசம், பாரதம் என்றும், சமுதாயத்திற்கும் ஆரியர் என்றும், தேவர்கள் என்றும், ஆரியர்களுடைய எதிரிகளைக் குறிக்க அசுரர்கள் என்றும், அரக்கர்கள் என்றும், இராக்கதர்கள் என்றும்தான் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றனவே ஒழிய - இந்தியா, ஹிந்து என்ற சொற்கள் எந்த சாஸ்திர - புராண இதிகாசங்களிலும் மத சம்பந்தமான எந்த ஆதாரங்களிலும் காணமுடிவதில்லை.

தவிரவும் இந்தியா என்ற சொல் - ஹிந்து என்ற சொல் ‘சிந்து’ என்னும் ஒரு நதியின் காரணமாக அதன் கரையில் வாழ்ந்தவர்களுக்கு ஏற்பட்ட பெயர் என்றும், வடமொழியில் ‘சி’ என்பதும் ‘ஹி’ என்பதும் ஒரே சப்தமாக மாற இடம் உண்டு என்கிற காரணத்தால் சிந்து ஹிந்து என்றாயிற்று என்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

ஆங்கில அகராதிகள் சொல்வது என்ன?

பிறகு, ஹிந்துக்களைக் கொண்ட நாடு இந்தியா என்று ஆயிற்று என்றும், இந்தப் பெயரும் அந்நியரால் கொடுக்கப்பட்டதென்றும், இந்தியாவில் வசித்ததால் ஹிந்து என்று அழைக்க நேர்ந்தது என்றும், இதுவும் இஸ்லாமானவர்களாலும் வெள்ளையர்களாலும் கொடுக்கப்பட்ட பெயரே என்றும் ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

அதுவும் எந்தவிதத்திலும் தமிழர்களுக்குப் பொருந்தாது என்பதோடு, ஆரியர்களுக்குத்தான் பொருந்தும் என்பதே ஆராய்ச்சியாளர்கள் முடிவு.

ஹிந்து என்ற சொல்லுக்கு “ஆரியர்கள்” என்ற பொருள் மேனாட்டு அகராதிகளில் காணப்படுகின்றது. தவிரவும், ஹிந்துக்கள் என்ற சொல்லுக்கு கிறிஸ்தவர், முகமதியர் அல்லாத மக்கள் என்று ஆங்கில அகராதிகள் (டிக்ஷனரிகள்) கூறுகின்றன.

The Concise Oxford Dictionary of Current English (1968 ஆம் ஆண்டு பதிப்பு) பக்கம் 516 ல் Hindu என்பதற்கு “Aryan of N. India who (also anyone who) professes Hinduism” என்று போட்டிருப்பதுடன் இதற்குச் சமஸ்கிருத ‘ஸுட்’ என்று குறிப்பிட்டு ‘Sindu River’ என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இந்து என்றால் அறிவற்றவன் - முட்டாளன்

ஹிந்து என்ற சொல்லையும், இந்துக்கள் என்ற குழுவின்ரையும் மேனாட்டவர்களும் முஸ்லீம்களும் மிகமிக இழிவாகவே கருதுகிறார்கள். அதாவது, அஞ்ஞானிகள் என்றும் அறிவற்ற முட்டாள்கள் என்றும் கருதுகிறார்கள்.

ஆகவே, அன்பர்களே! நாம் ஹிந்துக்கள் அல்ல. ஹிந்து மத வேத சாஸ்திர தர்மங்கள் நமக்குச் சம்பந்தப்பட்டவை அல்ல. ஹிந்து

மத கடவுள்கள், அக்கடவுள்களின் நடப்புகள். அவற்றின் கதைகளான புராண இதிகாசக் கூற்றுக்கள் நமக்கு எவ்விதத்திலும் சம்பந்தப்பட்டவை அல்ல என்பதைச் சிந்தித்துத் தெளியுங்கள்.

12. நமது இலக்கியம்

தமிழர்கள் - தொட்டதற்கெல்லாம், எடுத்ததற்கெல்லாம் பழமைப்பெருமை பேசுவதென்பது காட்டுமிராண்டித்தனமேயாகும். அதிலும் நமது 'பழம்பெரும் இலக்கியம்' என்பவற்றை அதற்கு ஆதாரமாகக் காட்டுவது என்பது அக்காட்டுமிராண்டித் தனத்திற்கு உண்மை நடப்பை ருஜுப்படுத்துவது போலும்.

நமது இலக்கியங்களின் காலம் சுமார் கிபி 500க்கு அல்லது 1000க்கு மேற்பட்ட காலமாக இருக்கலாம் என்பதாக வைத்துக் கொண்டாலும், அவற்றின் கர்த்தாக்கள் சமய சம்பந்தமான பெரியவர்களே தவிர, அறிவு சம்பந்தமான பெரியவர்கள் அறவே கிடையாது.

குறளின் புதுமை ஏது?

அறிவுத்துறைப் பெரியவர்கள் வள்ளுவரை பலர் காட்டலாம். அதற்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டு ஆயுள் சொல்லுகிறார்கள். என் கருத்துப்படி அதற்கு 1500 ஆண்டுகளுக்கு மேல் சொல்லுவதற்கு இடமில்லை; என்றாலும், அதிலும் எவ்விதப் புதுமையையும் காணமுடியவில்லை என்பதோடு, தற்கால நிலைமைக்கு அல்லாமல், எதிர்காலத்து வளர்ச்சிக்கு வழி காட்டும் துறை எதுவும் காண முடியவில்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

காட்டுமிராண்டி ஆரியர்கள்

குறள், ஆரியர் காட்டுமிராண்டித்தனங்களை பல இடங்களில் கண்டித்திருக்கிறது என்பதல்லாமல், குறளாரும் பல காட்டுமிராண்டித் தனத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறார். வேண்டுமானால், தமிழரைவிட ஆரியர் மாபெரும் காட்டுமிராண்டிகளாய் இருக்கிறார்கள் என்பதாகச் சொல்லி ஒரு அளவுக்கு குறளைப் பற்றித்திருப்தி அடையலாம்.

இதில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க விஷயம் என்னவென்றால் நமது பழங்கால நிலை; அதாவது கி.பி.க்கு முன்னுள்ள சரித்திரம், நடப்பு, அடையாளம் ஒன்றும் நிச்சயமாய் தெரிவதற்கில்லை. ஆதலால்தான் நம்மை விட ஆரியர்கள் மகா காட்டுமிராண்டிகளாய் இருந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறோம். காரணம், அவர்களால் புகுத்தப்பட்ட கடவுள், கடவுள் கதைகள் மற்றும் ஜோசியம், சகுனம், ராசிகள், யாகம், யோகம், தேவர்கள், அசுரர்கள் முதலியவர்கள் விஷயங்களைப் பார்க்கிறபோது ஆரியர்கள் எவ்வளவு காட்டுமிராண்டிகளாய் இருந்தார்கள் என்பது நல்லவண்ணம் விளங்குகிறது.

காட்டுக் கற்பனைகள்

நமது புலவர்களும், பக்தர்களும் அந்த ஆரியக் காட்டுமிராண்டிக் கற்பனைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டே 'நமது இலக்கியங்' களை உண்டாக்கி இருக்கிறார்கள். ஆதலால், அந்த இலக்கியங்களைக் கொண்ட நமது பழங்கால நிலை என்பதைக் காட்டுமிராண்டித்தனம் என்கிறேன்.

நமது புலவர்கள் எவ்வளவு பெரிய காட்டுமிராண்டிகள் என்பதற்கு கம்பனையும், இளங்கோவையும் எடுத்துக் கொண்டாலே போதும்; இவர்களும் மற்றும், பழங்காலப் புலவர்களும் இலக்கியங்களையும் (நூல்களை) எடுத்துக் கொண்டு, அதன் இலக்கண - கற்பனை அமைப்பு முறை ஆகியவற்றை நீக்கிவிட்டு, அதிலுள்ள கற்பனைக் கதை வடிவங்களை எடுத்துக் கொண்டு பார்ப்போமானால் - அவற்றின் காட்டுமிராண்டித்தனம் எவ்வளவு குறைந்த அறிவுள்ளவர்களுக்கும் நல்லவண்ணம் விளங்கும்.

இந்நிலையில் நம்மை நாம் - பழங்காலப் பெருமை பேசும் காட்டுமிராண்டிகள் என்பதைத் தவிர வேறு சொல்ல என்ன இருக்கிறது.

தமிழர்களான கவிஞர்கள், கட்டுரையாளர்கள், அறிவுரைப் பிரசாரம் செய்பவர்கள், எழுத்தாளர்கள், மற்றும் நடிப்புத் துறையில் உள்ளவர்கள் முதலிய யாவரும் தங்கள் கலைகளை மக்களுக்குப் பயன்படும் தன்மையில் அவற்றைக் கையாள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தமிழர்கள் புரட்சிகரமான மாறுதலடைய வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

கைதூக்கிவிட ஆள் இல்லை

தமிழர்களை கைதூக்கிவிட இன்று எந்தக் கலையும் எந்தக் கவிஞரும் இல்லை உள்ளவர்கள் எல்லோரும் "பத்தாம் பசலிக்காரர்கள்" என்று சொல்லும்படி பழமையைக் கையாண்டே தங்கள் கலைகளைப் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

தமிழர்களைத் தாழ்த்தியதும், தலைதூக்கவாட்டாமல் அழுத்தியதும், தமிழ் அறிஞர், கலைஞர், கவிஞர், புலவர் முதலியவர்கள் கையாண்ட சமய இலக்கியமும், முன்னோர்களைப் பின்பற்றி வந்த நடப்புகளும், தமிழர்கள் உழைத்து உருவாக்கிய அரசியலுந்தான்.

தமிழன் வளர்ச்சிக்கு, அறிவுக்கு, கலைகளுக்கு, சமயத்திற்கு, அரசியலுக்கு, பார்ப்பான் காட்டிய வழியைத் தவிர ஒரு தமிழன் காட்டிய வழி என்று சொல்ல இன்று என்ன இருக்கிறது? நமது கலைஞர்கள், கவிஞர்கள், புலவர்கள், அரசியலாளர்கள், பார்ப்பானை குறை மாத்திரம் சொல்லிக் கொண்டு இவன் கலாசாரத்தில் மூழ்கி, அவன் காட்டிய வழியில் நடந்து கொண்டு வாழ்கிறவர்களாகத்தான் இருந்துவந்தார்கள்; வருகிறார்கள் என்பதல்லாமல், தமிழர் நலனுக்கு, வளர்ச்சிக்கு, இழிவு நீக்கத்திற்கு என்று யாராவது எந்த அளவுக்காவது பாடுபட்டார்கள் என்று ஒரு விரலையாவது நீட்ட முடிகிறதா?

சமுதாய அளவிற்கு விரியவில்லை

எல்லா தமிழ் உணர்ச்சியாளரும், எப்படிப்பட்ட பார்ப்பன "வெறுப்பாளரும்" தனது நலத்திற்கு வேண்டுமான அளவுதான் வெறுப்பைக் காட்டிக் கொள்ளுகிறார்களே தவிர தமிழர் நலத்திற்கு, தமிழர் சமுதாய நலத்திற்கு என்பதாகக் காட்டிக் கொண்டவர்கள் தமிழர்களில் மிக மிக அரிதாகவே இருந்து வருகிறார்கள்.

தமிழ்ப் பெரியோர்கள், கல்வியாளர்கள், மேதாவிகள், பெரும் பதவியாளர்கள் யாவரும் தமிழர்களின் கேட்டிற்கும், இழிவிற்குமே பார்ப்பனர்களால் கற்பனை செய்து உண்டாக்கப்பட்ட கதைகள், காவியங்கள், புராணங்கள், இதிகாசங்கள் இவைகளில் புகுத்தப்பட்ட கடவுள்கள், கந்தன், சிவன், விஷ்ணு, கணபதி, ராமன், கிருஷ்ணன் முதலியவற்றைக் கும்பிடுபவர்களாகவும், இவர்களது பெண்டு, பிள்ளைகளையும் பின்பற்றி நடப்பவர்களாகவும் இருக்கிறார்களே தவிர, அறிவைப் பற்றியோ, மானத்தைப் பற்றியோ, இன நலத்தைப் பற்றியோ சிந்தித்தவர்கள் என்று சொல்லி ஒருவரையும் குறிப்பிட முடியவில்லையே.

எப்படி முன்னேறுவான்?

எந்த பெரிய மனிதன், அறிஞர், கவிஞர், வித்துவான், மேதாவி என்பவர் யாரானாலும் அவர் 'திவசம்' 'திதி' முதலிய பார்ப்பனக் காரியங்களைச் செய்பவரும், இவை சம்பந்தமாக நெற்றியில் சாம்பல், செம்மண், சுண்ணாம்பு, பூச்சுப்பட்டை அடித்துக்கொள்பவர்களும், கடவுள் சமயப்பற்றும் உடையவர்களுமாகத்தான் இருக்கிறார்களே ஒழிய இவை எதற்கு? இவற்றில் பலன் என்ன என்று சிந்தித்தவர்கள். சிந்திக்கிறவர்கள் ஒருவரையும் காணமுடியவில்லையே.

13. பக்தி

இன்றும் தமிழன் சூத்திரனாக இருக்கிறான் என்றால், இருந்துகொண்டு திவசம், திதி செய்து கொண்டு சாம்பல்மண்ணை நெற்றியில் அடித்துக் கொண்டு கோவில் குளங்களுக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறான் என்றால், தமிழன் எந்தவகையில் முன்னேறத்தக்கவன் என்பது புரியவில்லை. பார்ப்பானைக் கூப்பிட்டு திதி கொடுக்கிற தமிழன் எப்படித் தன்னை சூத்திரன் அல்ல என்று சொல்லிக்கொள்ள முடியும்?

இன்னும் தமிழனுக்கு மானம் - வெட்கம் பகுத்தறிவு வரவில்லையென்றால் மற்ற எந்த நூற்றாண்டில் வரமுடியும்?

இன்று நாம் மக்களிடையில் பார்ப்பனர்களும், அவர்களது பத்திரிகைகளும், குருமார்கள் என்பவர்களும் கடவுளிடம் பக்தி செலுத்த வேண்டும் என்பதையே முழு மூச்சாகப் பிரசாரம் செய்து வருகிறார்கள்.

ஒழுக்கமர்? பக்தியர்?

பார்ப்பனத் தலைவரான ராஜாஜி அவர்கள், இன்று நேற்றல்லாமல் பல ஆண்டுகளாகவே, மக்கள் 'கடவுளிடம் பக்தி செலுத்த வேண்டும்' என்பதையே தொடர்ந்து பிரச்சாரம் செய்து வருகிறார். இப்படி செய்து வருவதில் இவர், 'ஒழுக்கத்தைவிட பக்தியே முக்கியமானது' என்றும் பிரச்சாரம் செய்து வருகிறார்.

இந்தத் தமிழ்நாட்டுப் பார்ப்பனர்கட்கு இன்று பக்தியைப் பற்றி இவ்வளவு அக்கறை வந்ததன் காரணம் என்ன என்பதை மக்கள் முதலில் சிந்திக்க வேண்டும்.

பக்தி ஆடுகிறது.

நம் நாட்டு மக்கள் இன்று ஏராளமாக அதாவது 100க்கு 50 பேருக்கு மேல் கல்வி அறிவு ஏற்படும்படி ஆக்கிய பின்பும், சுயமரியாதை இயக்கம் - திராவிடர் கழகம் ஏற்பட்ட பின்பும் பலமான பிரச்சாரம் நடந்து வருவதுடன் பெரும்பாலான மக்களுக்கு இயற்கையாகவே கடவுள், மத நம்பிக்கைகளில் பெரும் ஆட்டம் கொடுத்து விட்டது.

மாணவர்கள் இடையிலும் ஆதாரப் பள்ளிகளில் படிக்கும் சிறுவர்கள் இடையிலும், கடவுள், மத நம்பிக்கை பெரிதும் குறைந்து வருகிறது. இந்த மனித சமுதாயத்தில் இன்று இருந்துவரும் ஜாதிப் பாகுபாடு அடியோடு அழியும்படியான தன்மையை உண்டாக்கி வருகிறது.

மற்றொரு கேடு

இது மாத்திரமல்லாமல் பார்ப்பனரின் வாழ்வுக்கு கடவுள், மதம் மாத்திரமல்லாமல், மற்றொரு ஆதாரமாயிருந்த அரசியலிலும் புகுந்து, பார்ப்பனரின் (சாதி) உயர்வுக்கு மற்றொரு கேட்டினையும் அளித்துவருவதாக ஆகிவிட்டது.

14. பக்தி -II

எனவேதான், பார்ப்பனர்கள் நம் மக்களை கடவுள், மத, பக்தியின் பெயரால் முட்டாள்களாக ஆக்குவதிலும், கல்வியின் பெயரால் நம்மவர்களை தரமற்றவர், திறமையற்றவர் என்பதாக ஆக்குவதிலும் தீவிர முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியவர்களாக ஆகிவிட்டார்கள்.

அதன் காரணமாகவே, இன்று பார்ப்பனர், பார்ப்பனத் தலைவர்கள், அவர்களது குருமார்கள், பார்ப்பனப் பத்திரிகையாளர்கள் ஆகிய அனைவரும் பக்திப் பிரசாரத்தில் தீவிரமாக இறங்கி விட்டார்கள்.

எல்லாம் சுயநலம்

சாதாரணமாக 'பக்தி' என்பது ஒரு மனிதனுக்கு வெறும் பச்சைச் சுயநலமே ஒழிய, அதனால் மற்ற மக்கள் எவருக்கும் எவ்விதப் பயனும் இல்லை என்று நான் நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகக் கூறிவந்திருக்கிறேன்.

இது, பார்ப்பனரின் உயர் வாழ்வுக்கும், நம் இழிதன்மைக் குந்தான் பயன்படுகிறதே தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை. ஆகவே பக்தி என்பதெல்லாம் முட்டாள்தனமும், புரட்டும், பயனற்ற தன்மையும் கொண்டது தான் என்பதை நம் மக்கள் இனிமேலாவது உணர வேண்டும்.

லஞ்சப்பேர்வழிகளின் பூசை

சமுதாயத்தில் பெரும்பேர் விளையக்காரணமாக இருப்பவர்களும் பெரும் லஞ்சப் பேர்வழிகளும் தான் பூசை, வணக்கம், பக்தி என்று ஆர்ப்பாட்டம் செய்து கொண்டு பெரிதுபடுத்துவார்கள்; துள்ளிக் குதிப்பார்கள்.

அதிக பக்தி, பூசை, தானம், தர்மம், உபயம், கட்டளை உள்ள வியாபாரிகளைப் பற்றிக் கேட்கவே வேண்டாம். ஆகவே, மனிதனிடம் கடவுள் நம்பிக்கை, கடவுள் பக்தி இருப்பதெல்லாம் ஒருவித ஆசையைப் பூர்த்தி செய்து கொள்வதன் காரணமாக உண்டானது தானே ஒழிய, மனிதர்களை ஒழுக்க முடையவர்களாக்கவோ, மற்றவர்களுக்குப் பயன்படும்படிச் செய்யவோ அல்ல என்பதை அறிவுள்ளவர்கள் - சிந்திக்கத் தெரிந்தவர்கள் ஒவ்வொருவரும் உறுதியாக நம்பி உண்மையைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுகிறேன்.

கடவுளைப்பற்றி நான் எதிர்ப்பாய் இருக்கிறேன் என்றால், ஏனப்படி இருக்கிறேன் என்று ஒரு கடவுள் பக்திகாரரும் சிந்திப்பதில்லையே, நான் ஏன் கடவுள்களை ஒழிக்கவேண்டுமென்கிறேன்? கடவுளை உண்டாக்கிக் கொண்ட எவருமே யோக்கியமான அல்லது யோக்கியத்தன்மையுடைய கடவுளை ஏற்படுத்திக் கொள்ளவில்லையே!

அவரவர் சுய நலத்திற்கேற்ப, முட்டாள் தனத்திற்கேற்ப, ஒழுக்கமற்ற, நேர்மையற்ற, சக்தியற்ற கடவுள்களையும், தங்கள் தங்கள் சுயநலத்திற்கேற்ற கடவுளையும், தன் எதிரிகளை ஒழிக்க வேண்டுமென்கிற ஆவலுக்கேற்ற கடவுள்களையும் உண்டாக்கிக் கொண்டால் - அவற்றை, அதை - அவற்றால் பாதிக்கப்படுபவர்களும் அறிவாளிகளும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமா? சுய நலமற்றவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்களா?

உலக மனித சமுதாயத்திற்கு ஒருவன் தொண்டு செய்ய வேண்டுமானால், முதல் தொண்டாக இப்படிப்பட்ட கடவுள்கள் ஒழிப்பு வேலையில் இறங்கினால் தானே அவன் உண்மையான, யோக்கியமான - அறிவாளியான தொண்டனாக இருக்கமுடியும்.

கவலையும் - துன்பமும் கடவுள் சித்தமா?

உதாரணமாக ஒரு மனிதன், தான் மற்ற மனிதனை விட மேலான, மேல் பிறவியான உயர்சாதி மனிதன் என்று சொல்லிக் கொண்டு, அதற்காகவென்று ஒரு கடவுளையோ, பல கடவுளையோ கற்பித்துக் கொண்டு, அதுவும், அயோக்கியத்தனமான - ஒழுக்கங்கெட்ட கடவுள்களைக் கற்பித்துக்கொண்டு, "அவைகள் தான் என்னை - எங்களை உயற்சாதியாய்ப் பிறப்பித்தது" என்றால், அந்த உயர் சாதியல்லாத மற்றவன் அதனால், அவற்றால் இழிசாதி - கீழ்சாதியாக ஆக்கப்பட்டவன் அந்த அவற்றிற்கு ஆதாரமாகக் காட்டப்படும் கடவுளை - கடவுள்களை ஒழிக்க - அழிக்க பின்னப்படுத்த முன்வராதவன் அறிவாளியாவானா? மனிதனாவானா? மானமுள்ளவனாவானா? தன்னை மனிதன் என்று சொல்லிக் கொள்ளத் தகுதியுடையவன் ஆவானா?

கடவுள் நம்பிக்கைக்காரர்கள் யாராகத்தான் இருக்கட்டுமே? அவர்களை எதற்காக கடவுள் ஏற்பட்டது - அதனால் உனக்கு என்ன பலன் என்று கேட்டால் என்ன பதில் சொல்வான்? அவன் ஏதாவதொரு பதிலைச் சொல்வானானால் அதனால் எல்லா மக்களும் பயனடைகிறார்களா - மகிழ்ச்சியடைகிறார்களா? யாராவது துக்கம், வேதனை, இழிவு, கவலை அடையாமல் இருக்கிறார்களா என்றால் என்ன பதில் சொல்வான்? மகிழ்ச்சி, நலம் மேன்மையடைந்திருக்கும் எவனும் 'கடவுள் சித்தத்தால்' என்பான். அவை இல்லாதவன் அவற்றிற்கு நேர்மாறான துன்பம், தொல்லை, கவலை அடைந்து கொண்டிருப்பவன் முட்டாளாய் இருந்தால் கடவுள் சித்தம் என்பான். ஏனப்படியென்றால் என் கர்மம் என்பான். இப்படிப்பட்ட அயோக்கியர்களுக்காக, மடையர்களுக்காக நாமும் இவர்களோடு சேர்ந்து கொண்டு இந்தக் கடவுளைக் காப்பாற்றுவதா?

யார் மனமும் புண்படாது

'உயர்' சாதிக்காரன் நலன் அனுபவிப்பவன், கடவுளைக் காப்பாற்றினால் -

'தாழ்ந்த' சாதிக்காரன் கேடு அனுபவிப்பவன், கடவுளை ஒழிப்பது என்பதுதானே நியாயமும் நேர்மையும் ஆகும்; அறிவும் ஆகும்.

அப்படிக்கில்லையானால் அவன் அடிமை, மானமற்றவன், கூலி, சுயநலக்கார மடையன் என்றுதானே சொல்லப்படவேண்டும்.

ஆகவே தோழர்களே!

கவலையும், துன்பமும், இழிவும் உள்ளவர்களே சிந்தியுங்கள். உங்களுக்கு விமோசனம், விடுதலை, மனிதத்தன்மை, கடவுள் ஒழிப்பிலும், அழிப்பிலும், இழிவுப்படுத்துவதிலுந்தான் இருக்கிறது.

இதனால் யோக்கியமான, அறிவாளியான யார் மனமும் புண்பட இடமில்லை. சுயநலத்திற்காக சிலர் ஆத்திரப்படலாம். மனம் புண்படுகிறது என்று சொல்லலாம். அதைப்பற்றிக் கவலைப்படாதீர்கள்; சிறிதும் அச்சப்படாதீர்கள்; நாம் யாரையும் மனம் புண்படுத்துவதற்காக இதைச் சொல்லவில்லை; செய்யவில்லை; இதற்காக அறிவற்றவர்களால், சுயநலக்கார்களால், கூலிகளால் நமக்குத் தொல்லை ஏற்பட்டால், மகிழ்ச்சியோடு ஏற்று மானத்தோடு பாய்ந்தெழுங்கள். யார் மீதும் வெறுப்பு - குரோதம் கொள்ளாதீர்கள்.

15. சாதி ஒழியவேண்டும்

உலகிலேயே சகிக்க முடியாத இழிவு நமது தலையில் தான் இருக்கின்றது; நாம் எல்லாம் நான்காம் சாதி, அய்ந்தாம் சாதி மக்கள்; மேல் சாதிக்காரனுடைய வைப்பாட்டி மக்கள் என்று எழுதி நம்பும்படிச் செய்து நமது தலையில் சுமத்திவிட்டார்கள்.

நீ ஏன்டா உயர் சாதி என்று மேல் சாதிக்காரனைக் கேட்டால், நான் முன் ஜென்மத்தில் செய்த பலன், பகவான் இப்படிப் படைத்தான் என்கின்றான்; நான் ஏன் இழிசாதி என்று கேட்டால், நீ செய்த பாவம் - கடவுள் உன் தலையில் இப்படி எழுதிவிட்டான் என்று கூறுகின்றான். எனவே, இழி சாதித் தன்மையினை, மடமையை ஒழிக்க வேண்டுமானால், கடவுள், மதம், சாஸ்திரம் இவைகளையெல்லாம் மனிதன் விட்டொழித்தாக வேண்டும்.

16. தர்மம்

நமக்கு எறும்பை மிதித்துவிட்டாலும் பாவம்; அவனுக்கோ (மேல் நாட்டானுக்கோ) இதைப்பற்றிக் கவலையில்லை. இங்குப் பசுவை அடித்தாலும் பாவம் என்கிறோம். அங்கு அவனோ - அதைக் கொன்று தின்னாவிட்டால் மார்க்கமில்லை.

ஒருவன் சிற்றப்பன் மகளைக் கட்டலாமென்கிறான்; மற்றவன் அதைப் பாவமென்கிறான். இப்படிச் சௌகரியத்திற்கும் பழக்கத்திற்கும் ஏற்றவாறுதான் கொள்கைகளும் கோட்பாடுகளும் இருக்கக்கூடும். ஆதலால், அனைத்தும் காலதேச வர்த்தமானத்திற்கேற்றவாறு இருக்க வேண்டும் என்பது நன்கு விளங்கும். அன்றியும், அந்தக் காலத்தில் திறமைக்கேற்றவாறு ஏதேதோ எழுதிவைத்திருக்கலாம். அவற்றைக் குறித்து இப்போது கவலையில்லை. ஆனால், நாம் முக்கியமாய்க் கவனிக்க வேண்டியது, இன்றைய நிலைமையில் எப்படி இருக்கவேண்டும் என்பதேயாகும். அதிலிருந்து தப்ப வழியுண்டா, என்றும் பார்க்கவேண்டும். நாம் நமது செல்வம் - அறிவு - ஒழுக்கம் முதலியவை பிரயோசனமான வழியில் செலவிடப்பட வேண்டுமென்பதனால் அது தர்மத்திற்கு விரோதமானதென்று சொல்ல முடியாது.

17. சமதர்மம்

சமதர்மக் கொள்கைக்காரர்கள் என்று தங்களைச் சொல்லிக் கொள்ளும் எந்த ஸ்தாபனக்காரர் ஆனாலும், எந்தத் தலைவரானாலும், எந்தப் பிரமுகர் ஆனாலும் முதலில் அவர்கள் பகுத்தறிவுவாதிகளா, மூடநம்பிக்கையற்றவர்களா (உண்மையான நாத்திகர்களா) என்று சந்தேகமறத் தெளிவாய்த் தெரிந்துகொண்ட பிறகே, அவர்களை நம்புங்கள்; அவர்களுடன் இணைப்புக் கொள்ளுங்கள்.

அரசியல்வாதிகளால் விளைந்த கேடு

நமது நாட்டில் இன்று அரசியல் பிழைப்புக்காரர்களாய் விளங்குபவர்களில் நூற்றுக்குத் தொன்னூற்றொன்பது பேர், தங்கள் வாழ்வு நலத்திற்காக எந்த வேஷத்தையும் போட்டுக்கொண்டு - எந்தக் கொள்கைகளையும் சொல்லிக்கொண்டு மானம், வெட்கம், நேர்மை, உண்மை, யோக்கியம், நாணயம் இல்லாமல் மக்களை ஏய்த்துப் பிழைக்கத் துணிந்து முன்வந்து விட்டார்கள்.

இது-

காந்தி சகாப்தம் ஏற்பட்டதிலிருந்து பாவமன்னிப்பு ஸ்தாபனம் போல் அரசியலைக் கருதிக்கொண்டு நடந்து - நாட்டையும், நாட்டின் உயர் பண்புகளையும் அடியோடு அழித்து ஒழித்து கடும் புலி வாழும் காடாக ஆக்கிவிட்டது.

கேடு கெட்ட அரசியல் நிலை

இந்த இழி நிலை சிறிதாவது மாற்றம் அடைய வேண்டுமானால், நமது நாட்டு கேடுகெட்ட அரசியல் நிலை மாறியே ஆகவேண்டும்.

அதனால் -

சமதர்மம் என்ற கொள்கையைக் காட்டிப் பேசும் வெறும் பேச்சைக் கேட்டு ஏமாந்து விடாதீர்கள்.

ஒருவன் பேத வாதியாய் இருந்தாலும், அவன் பகுத்தறிவு - நாத்திக வாதியாய் இருந்தால் அவனை நம்புங்கள்.

கண்டிப்பாய் நாமம், விபூதிக்காரனை நம்பாதீர்கள். கண்டிப்பாய் நம்பாதீர்கள்.

பகுத்தறிவாளர்களுக்குத்தான் இடம் உண்டு என்று சொல்லப்படுகின்ற ஸ்தானங்களை, குழுக்களை நம்புங்கள்.

லாபம் இல்லாவிட்டாலும் நட்டம் இருக்கக்கூடாது.

சமதர்மத்துக்குப் பகை

ஒருவன் பூணூல் போட்டுக் கொண்டு, நெற்றிக்குறி இட்டுக் கொண்டு - அவன் தாயார் மொட்டை அடித்து முக்காடு போட்டுக் கொண்டு, அவன் மனைவி கோவணம் போட்டு சேலை கட்டிக் கொண்டு இருக்க உங்களிடம் வந்து 'நான் பொதுவுடமைவாதி' அதுவும் இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டு என்று சொன்னால், அதை நீங்கள் நம்பினால், நீங்கள் எவ்வளவு தூரம் முட்டாளாவீர்களோ-

அதே போல்தான்

நெற்றிக்குறியுடன் ராமாயணம், பாரதம், தேவாரம், பிரபந்தங்களைப் படித்துக்கொண்டு - பாராயணம் செய்து கொண்டு, பூஜை புனஸ்காரங்களுடன் திரிகின்றவனை சமதர்மவாதி என்று நம்புவதால் முட்டாள்களாவீர்கள்; நம்பாதீர்கள்; கண்டிப்பாய் நம்பாதீர்கள்.

புரட்டர்கள்

ஆனால் -

இந்த நாமக்கார, விபூதிக்கார சமதர்மவாதிகள் அத்தனை பேரும் புரட்டர்கள் அல்லது முட்டாள்கள் என்பவர்களே; எந்த அளவுக்கு இவர்களை அண்டுகின்றோமோ -

அந்த அளவுக்கு மோசம்தான்; ஆபத்துத்தான்.

உணருங்கள்.